

Joan Dausà, l'experiència essencial

El músic de Sant Feliu de Llobregat va presentar el seu disc 'Ara som gegants' a la muntanya del Tibidabo

El poder de convocatòria de **Joan Dausà** es va veure un cop més refermat, quan més de mil vuit-centes persones van pujar al Tibidabo la nit de divendres a gaudir del seu darrer espectacle, el de la gira de presentació del disc *Ara som gegants* (PromoArts Music, 2018). I això, amb poques concessions al repertori de discos anteriors ("Truca'm", "M'hauria agradat", "Que sigui avui" i, ja als bisos, un "Jo mai mai" que ha quedat rebatejat com a "Puto Héctor").

L'aposta de dues terceres parts del concert per al nou disc s'entén pel que tenen de maduresa musical de la seva proposta artística actual. En directe, deliciosament acompanyat dels instrumentistes Florenci Ferrer, Núria Maynou i Dídac Farnàndez, la veu de Joan Dausà creix i sap acompanyar els espectadors com pocs, de la primera a l'última cançó amb la familiaritat de qui t'agafa de la mà i et fa sentir en un lloc màgic.

En aquest lloc fet de cançons, que al Tibidabo va lluitar contra els elements per un vent empipador que va refredar l'auditori més del que hauria estat desitjable, **Joan Dausà** va jugar a fer de prestidigitador, capaç de fer imaginar al seu públic com amb els seus mòbils estaven saludant tot Barcelona als seus peus, amb senyals de morse de les llanternes dels cel·lulars, i que amb aquesta acció col·lectiva els respondrien els llums de la torre Agbar, de mil colors.

Joan Dausà al Tibidabo. Foto: Xavier Mercadé

La familiaritat entre **Joan Dausà** és continua i el cantautor interpel·la el públic per posar-se'l a la butxaca i també els seus amics, com quan va citar Dani de la Orden (absent) i Carlos Cuevas (present) per anunciar que tots estaven d'acord que una cançó nova de **Dausà** bé mereixia el lliurament de *Barcelona, nit de primavera* (després de *Nit d'Hivern* i *Nit d'estiu*). L'altre amic, aquest va sortir a escena, va ser **Santi Balmes**, amb qui van cantar junts (com al disc) la tendra i nostàlgica "Caure no feia mal".

Al concert també hi va haver altres moments més compromesos, com quan va recordar el drama dels refugiats i la campanya *Casa nostra, casa vostra* amb la cançó "Com plora el mar", o quan va incidir en el fet que cantaria una cançó seva mentre hi hagués presos polítics a la presó: "No pots tancar-nos a tots". I entre el públic, van estar presents al concert l'alcalde de Barcelona Ada Colau, el delegat de música de l'ICEC Albert Bardolet i l'exconsellera i exsecretària primera de la mesa del Parlament, Anna Simó.

Joan Dausà cuida fins a l'últim detall (fins al final de "La gran eufòria" amb el canó de confeti incorporat) perquè tant el nombrós públic fidel com el públic nou (no s'està de preguntar a mà alçada qui ve de nou), tots els que s'apunten als reptes experiencials que convoca com ningú, tots ells repeteixin.

Per qui s'hagi perdut aquesta experiència o qui hagi anat al concert i en vulgui més, les cites festivaleres d'aquest estiu amb **Dausà** passen per Caldes de Montbui (Festival Molí de l'Esclop), Igualada (Anòlia), Calella de Palafrugell (Cap Roig), Barcelona (Cruïlla) i Castelló d'Empúries (Sons del Món).

Joan Dausà al Tibidabo. Foto: Xavier Mercadé

Aquí podeu veure la galeria de fotos del concert:
<http://www.enderrock.cat/galeria/548/pagina1/concert/joan/dausa/al/tibidabo>